

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.322 van 29 juni 2001
in de zaak A. 88.717/XII-2373.**

In zake : Constantin JANNES
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VANDE MOORTELE,
kantoor houdende te GENT,
Groot-Brittanniëlaan 12

tegen :

de Universiteit Gent.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Constantin JANNES op 22 februari 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de rector van de Universiteit Gent van 24 december 1999 waarbij hij in afwachting van verder onderzoek met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden wordt geschorst in het belang van de dienst;

Gelet op het arrest nr. 84.491 van 30 december 1999 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemde beslissing, verbeterd bij het arrest nr. 84.611 van 11 januari 2000;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. MAREEN;

Gelet op de beschikking van 12 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 12 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN DE MOORTELE, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoeker Constantijn JANNES is lid van het zelfstandig academisch personeel aan de Universiteit Gent (UG); hij oefent tevens de functie uit van diensthoofd van de dienst Psychiatrie in het universitair ziekenhuis (UZ) te Gent.

2. Op 23 december 1999 wordt hij verzocht een document te ondertekenen dat hij zich de daaropvolgende dag te 10 u. op het decanaat van de faculteit moet aanbieden. In het stuk bevestigt verzoeker "opgeroepen

te zijn voor een verhoor in het kader van klachten die kunnen aanleiding geven tot een procedure van schorsing in het belang van de dienst en/of tuchtprocedure".

3. Op 24 december 1999 wordt hij, vergezeld door een raadsman, gehoord door een commissie voorgezeten door de rector en daarenboven bestaande uit de beheerder van de UG, de decaan van de faculteit Geneeskunde, de afgevaardigd-bestuurder van het UZ Gent, de hoofdgeneesheer van het UZ en de voorzitter van de medische raad van het UZ. Van het verhoor wordt een door de commissieleden - niet door verzoeker en zijn raadsman - ondertekend proces-verbaal opgesteld waaruit blijkt dat een klacht is ontvangen uitgaande van twee patiënten met betrekking tot seksueel misbruik door verzoeker.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt nog diezelfde dag overhandigd, samen met de beslissing van de rector om verzoeker met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden te schorsen in het belang van de dienst :

"Gelet op het door de Raad van Bestuur van de RUG op 9 juli 1999 goedgekeurde tuchtreglement en reglement voor schorsing in het belang van de Dienst voor de leden van het Zelfstandig Academisch Personeel van de Universiteit Gent, in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998;

Overwegende het verhoor van Prof. C. JANNES dd 24/12/99, waarvan proces-verbaal is opgemaakt;

Overwegende dat Prof. Jannes heeft toegegeven dat hij een seksuele relatie heeft gehad met een patiënt in het kader van de raadplegingen;

Overwegende de zwaarwichtigheid van dit feit en van de klacht en de impact die dit heeft op het verderzetten van zijn klinische activiteit,

Overwegende het overleg met de Beheerder belast met de academische aangelegenheden,

beslist de Rector, in afwachting van verder onderzoek, Prof. Constantijn Jannes te schorsen in het belang van de dienst, met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden.";

Op het ontvangstbewijs laat verzoeker acteren :

"In het proces verbaal is niet opgenomen dat door de verdediging werd opgeworpen dat het niet duidelijk was dat de bijeenkomst kaderde in de bevoegdheid van de Rector om tot schorsing over te gaan. Prof. Jannes had dienaangaande geen oproepingsbrief ontvangen; hij heeft enkel een papier 'voor ontvangst' moeten tekenen en afgeven doch heeft hiervan geen enkel document ontvangen'";

Over de gegrondheid van het beroep

Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging; dat verzoeker niet betwist dat hij werd verhoord; dat hij echter stelt, in dat middel uitgaande van de veronderstelling dat de bestreden beslissing geen verdoken tuchtmaatregel is, dat aan hem de gelegenheid moest zijn gegeven om nuttig voor zijn belangen op te komen ten aanzien van de determinerende motieven die de overheid tot het nemen van die maatregel hebben aangezet; dat hij daarna een aantal elementen ontwikkelt waaruit moet blijken dat hij zich niet terdege heeft kunnen verdedigen: hij heeft geen oproepingsbrief ontvangen, hij is pas bij de aanvang van de hoorzitting op de hoogte gebracht van de aangewreven feiten, hij is niet tijdig verwittigd ten einde nuttig zijn verdediging voor te bereiden, hij heeft geen inzage van het dossier gekregen voor de zitting, er is een onvolledig en vertekend relaas in het proces-verbaal, hem werd de kans niet geboden voor een confrontatie met de klachtindiener of voor het oproepen van getuigen;

Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de door verzoeker ondertekende verklaring en naar het proces-verbaal van de hoorzitting; dat zij aanvoert dat verzoeker wist of moest weten dat een schorsing in het belang van de dienst tot de mogelijkheden behoorde, dat hij noch zijn raadsman om uitstel van de behandeling van de zaak hebben gevraagd,

dat hij met betrekking tot de rechten van de verdediging enkel een opmerking over de bevoegdheid van de rector heeft gemaakt, dat hij voorts inhoudelijk verweer heeft gevoerd en dat, kortom, verzoeker voor de Raad van State niet meer op ontvankelijke wijze grieven nopens de gevolgde procedure tijdens de hoorzitting kan doen gelden die hij niet te rechter tijd voor de rector heeft opgeworpen;

Overwegende dat het recht om te worden gehoord of om zijn standpunt naar voor te brengen geldt in geval een maatregel wordt overwogen die steunt op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten; dat het horen van de betrokkene de overheid inzonderheid in staat moet stellen zorgvuldig het bestaan van de in aanmerking komende feiten te onderzoeken; dat het daarom noodzakelijk is dat de betrokkene tegen wie een dergelijke maatregel overwogen wordt een minimum aan voorbereidingstijd krijgt, onder meer om hem toe te laten eventueel stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten geloofwaardig maken; dat dit impliceert dat de feiten en de grieven die de betrokkene ten laste worden gelegd hem vooraf worden medegedeeld en dat hij een redelijke termijn krijgt om zijn verweer voor te bereiden; dat het recht om nuttig voor zijn belangen op te komen overigens niet alleen geldt ten aanzien van de feiten zelf, maar ook ten aanzien van de voorgenomen maatregel, zodat de betrokkene zich kan verdedigen omtrent de noodzaak die maatregel op te leggen in het belang van de dienst;

Overwegende dat de onmiddellijke schorsing in het belang van de dienst voor een termijn van drie maanden een ernstige maatregel is, en in dit geval ook gegrond is op verzoekers gedrag, zodat hij vooraf gehoord diende te worden; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij aanvoert, het door

verzoeker op 23 december 1999 ondertekend stuk niet vermag aan te tonen dat hij vooraf op de hoogte was gebracht van de hem ten laste gelegde feiten; dat dit stuk daarenboven aantoont dat hij niet op afdoende wijze op de hoogte was gebracht van de aard van de overwogen maatregel: ordemaatregel of tuchtmaatregel; dat uit het proces-verbaal van verhoor blijkt dat pas bij de aanvang van de vergadering van de commissie op 24 december 1999 duidelijk is gemaakt dat klacht was ingediend tegen verzoeker wegens seksueel misbruik van twee patiënten; dat hem ook slechts op dat moment is medegedeeld dat een schorsing in het belang van de dienst werd overwogen, zonder precisering van de duur ervan; dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker noch zijn raadsman inzage kregen in het dossier voor de zitting; dat verzoeker in die omstandigheden geen redelijke termijn heeft gekregen om zich op nuttige wijze voor te bereiden;

Overwegende dat de verwerende partij wel opwerpt dat verzoeker al deze grieven laattijdig heeft aangevoerd voor de Raad van State; dat de verwerende partij evenwel niet tegenspreekt dat het proces-verbaal een onvolledige samenvatting geeft van wat tijdens de hoorzitting gezegd is; dat verzoeker in zijn verzoekschrift aanstipt dat hij tijdens de hoorzitting wel degelijk heeft opgeworpen dat "hij weliswaar op de hoogte was gebracht van de hoorzitting maar hiertoe geen eigen oproepingsbrief had ontvangen" en dat hij heeft gevraagd "in het kader van welke wetgeving of reglement verzoeker werd opgeroepen en wat het doel was van de oproeping"; dat verzoeker nog opmerkt dat de zitting op vraag van de rector "plots" werd geschorst en dat, na de schorsing, "een afschrift van het proces-verbaal en van het besluit van de rector op de tafel van verzoeker" lag, waarna hij geen wijzigingen meer kon aanbrengen in het proces-verbaal; dat verzoeker dezelfde dag, op zijn ontvangstmelding van het proces-verbaal, heeft laten

acteren "dat het niet duidelijk was dat de bijeenkomst kaderde in de bevoegdheid van de Rector om tot schorsing over te gaan" eensdeels en dat hij "dienaangaande geen oproepingsbrief ontvangen" had anderdeels; dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker heeft geprotesteerd bij de commissie en bij de rector over de gevolgde werkwijze en daarbij zijn grieven in essentie kenbaar heeft gemaakt; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de rector van de Universiteit Gent van 24 december 1999 waarbij Constantijn JANNES in afwachting van verder onderzoek met onmiddellijke ingang en voor een termijn van drie maanden wordt geschorst in het belang van de dienst.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op negenentwintig juni 2001, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST